

31984L0360

L 188/20

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1984 7 16

TARYBOS DIREKTYVA
1984 m. birželio 28 d.
dėl kovos su pramonės įmonių keliama oro tarša

(84/360/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ ir 1983 m. ⁽⁶⁾ Europos Bendrijų aplinkos apsaugos veiksmų programoje pabrėžiama oro taršos prevencijos ir mažinimo svarba;

kadangi 1973 ir 1977 m. veiksmų programos numato ne tik objektyviai vertinti dėl oro taršos kylantį žmonių ir aplinkai pavojų, bet ir suformuluoti kokybės tikslus bei nustatyti kokybės standartus, ypač patiems pavojingiausiems teršalams;

kadangi pagal šias programas Taryba jau priėmė keletą direktyvų;

kadangi Sprendimu 81/462/EEB ⁽⁷⁾ Bendrija pasirašė konvenciją dėl tolimų atmosferos teršalų pernašų;

kadangi 1983 m. veiksmų programa, kurios bendrąsias gaires yra patvirtinusi Europos Bendrijos Taryba ir valstybių narių atstovai, susirenkantys į Tarybą, numato, kad Komisija ir toliau turi stengtis nustatyti oro kokybės normas, o prireikus — teršalų išmetimo iš tam tikrų šaltinių ribines vertes;

kadangi visos valstybės narės turi įstatymus ir kitus teisės aktus, kaip kovoti su stacionarių pramonės įmonių keliama oro tarša; kadangi keletas valstybių narių šiuo metu keičia ir papildo galiojančias nuostatas;

kadangi įvairiose valstybėse narėse galiojančių ar šiuo metu keičiamų nuostatų dėl kovos su pramonės įmonių keliama tarša skirtumai gali sukurti nevienodas konkurencijos sąlygas ir tiesiogiai paveikti bendrosios rinkos funkcionavimą; kadangi dėl to reikia derinti įstatymus šioje srityje, kaip numato Sutarties 100 straipsnis;

kadangi vienas iš esminių Bendrijos tikslų – visoje Bendrijoje skatinti harmoningą ekonominės veiklos plėtrą bei jos nuolatinį ir subalansuotą didinimą, o tokie uždaviniai neįmanomi, jei nevykdoma kovos su tarša, gyvenimo kokybės gerinimo ir aplinkos apsaugos kampanija;

kadangi Bendrija ne tik turėtų, bet ir privalo didinti valstybių narių vykdomų kovos su stacionarių pramonės įmonių keliama oro tarša veiksmų efektyvumą;

kadangi norint pasiekti tokį tikslą, reikia nustatyti tam tikrus principus, kuriais būtų siekiama įdiegti priemones ir tvarką bendrijos pramonės įmonių keliamai oro taršai mažinti ir jai išvis neleisti susidaryti;

kadangi turint galvoje padėties ir pagrindinių principų, kuriais remiasi įvairių valstybių politika, sudėtingumą, Bendrijos pastangos įvesti tokius principus gali būti vykdomos tik laipsniškai;

⁽¹⁾ OL C 139, 1983 5 27, p. 5.

⁽²⁾ OL C 342, 1983 12 19, p. 160.

⁽³⁾ OL C 23, 1984 1 30, p. 27.

⁽⁴⁾ OL C 112, 1973 12 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 139, 1977 6 13, p. 1.

⁽⁶⁾ OL C 46, 1983 2 17, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 171, 1981 6 27, p. 11.

kadangi iš pradžių turėtų būti įvesti tik bendros sistemos metmenys, kad valstybės narės galėtų, jei būtina, pritaikyti savo galiojančias taisykles prie Bendrijos lygiu priimtų principų; kadangi dėl to stacionarių pramonės įmonių, kurios gali teršti orą, veiklai ir svarbiems pakeitimams valstybės narės turėtų įvesti išankstinių leidimų sistemą;

kadangi, be to, nacionalinės kompetentingos institucijos negali išduoti tokių leidimų, jei nėra įvykdytos tam tikros sąlygos, pavyzdžiui, reikalavimas, kad būtų imtasi visų prevencinių priemonių neleisti, kad dėl įmonės keliamos taršos žymiai padidėtų oro tarša;

kadangi ypač užterštose ir saugotinosiose vietovėse turėtų būti galima taikyti specialias nuostatas;

kadangi leidimų išdavimo tvarkai ir išleidžiamų teršalų nustatymui taikomos taisyklės turi atitikti tam tikrus reikalavimus;

kadangi tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos privalo ištirti, ar reikia kelti papildomus reikalavimus, kurie vis dėlto neturėtų konkrečiai įmonei sudaryti per didelių sąnaudų;

kadangi pagal šią direktyvą priimtos esamoms įmonėms nuostatos turi būti taikomos laipsniškai, atsižvelgiant į techninius veiksnius ir ekonomines pasekmes;

kadangi būtina numatyti pačių valstybių narių bei valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo nuostatas, kad būtų galima lengviau įdiegti numatytas priemones oro taršai sumažinti bei prevencinei technologijai sukurti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šia direktyva numatomos tolesnės priemonės ir tvarka Bendrijos pramonės įmonių, ypač priskiriamų I priedo kategorijoms, keliamai taršai stabdyti ar mažinti.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1. „Oro tarša“ reiškia medžiagų ar energijos tiesioginį ar netiesioginį išmetimą į orą, kurio kenksmingi padariniai kelia pavojų žmonėms, kenkia gyviesiems ištekliams, ekologinėms sistemoms bei materialiam turtui, žaloja gamtą ir trukdo teisėtai ja naudotis.
2. „Įmonė“ reiškia bet kurią įstaigą ar stacionarią įmonę, naudojamą pramonės ar komunaliniams tikslams, kuri gali kelti oro taršą.
3. „Esama įmonė“ reiškia įmonę, kuri veikė, buvo pastatyta ar kuriai buvo išduotas leidimas iki 1987 m. liepos 1 d.
4. „Oro kokybės ribinės vertės“ reiškia teršalų koncentraciją ore per tam tikrą nustatytą laiką, kurios negalima viršyti.
5. „Teršalų išleidimo ribinės vertės“ reiškia teršalų koncentraciją ir (arba) masę įmonės išleidžiamuose teršaluose per tam tikrą nurodytą laiką, kurios negalima viršyti.

3 straipsnis

1. Valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad I priede išvardytoms kategorijoms priklausančių įmonių veiklai reikėtų gauti kompetentingų institucijų išankstinius leidimus. Jau įmonę projektuojant, turi būti atsižvelgta, kad būtinai reikės laikytis tokiems leidimams keliamų reikalavimų.

2. Taip pat būtina derinti projektą, kai I priede išvardintoms kategorijoms priklausančiose įmonėse daromi svarbūs pakeitimai arba kai dėl tokių pakeitimų įmonė bus priskirta toms kategorijoms.

3. Valstybės narės gali reikalauti, kad ir kitų kategorijų įmonės savo veiklai turėtų gauti leidimus arba apie veiklą pranešti iš anksto, jei nacionaliniai įstatymai tokius pranešimus numato.

4 straipsnis

Nepažeidžiant ne šios direktyvos, o kitokiais tikslais numatytų nacionalinių ir Bendrijos nuostatų reikalavimų, leidimą galima išduoti tik kompetentingajai institucijai įsitikinus, kad:

- 1) yra imtasi atitinkamų prevencinių priemonių oro taršai mažinti, pavyzdžiui, taikoma geriausia prieinama technologija, su sąlyga, kad tokių priemonių taikymas nesudaro per didelių sąnaudų;
- 2) įmonės eksploatavimas nesukels didesnės oro taršos ypač dėl II priede nurodytų medžiagų išmetimo;
- 3) nė viena taikytina teršalų išmetimo ribinė vertė nebus viršyta;
- 4) bus atsižvelgta į visas taikytinas oro kokybės ribines vertes.

5 straipsnis

Valstybės narės gali:

- apibrėžti ypač užterštas vietas, kurioms gali būti nustatyti griežtesnės nei 4 straipsnyje minimos teršalų išmetimo ribinės vertės,
- apibrėžti ypač saugotinas vietas, kurioms gali būti nustatytos griežtesnės nei 4 straipsnyje minimos oro kokybės ribinės vertės ir teršalų išmetimo ribinės vertės,
- nuspręsti, kad aukščiau minėtose vietovėse negali būti statomos ar eksploatuojamos I priede nurodytų kategorijų įmonės, jei nėra laikomasi specialių sąlygų.

6 straipsnis

Kartu su prašymu leidimui gauti turi būti pateiktas įmonės aprašas ir informacija, būtina nuspręsti, ar galima išduoti leidimą pagal 3 ir 4 straipsnius.

7 straipsnis

Laikydamosi komercinės paslapties nuostatų, valstybės narės tarp savęs ir su Komisija turi keistis informacija apie savo patirtį ir žinias apie oro taršos prevencijos ir mažinimo priemones, techninius procesus, įrangą, oro kokybės bei išleidžiamų teršalų ribines vertes.

8 straipsnis

1. Taryba, vieningai balsuodama dėl Komisijos pasiūlymo, turi, jei būtina, nustatyti teršalų išmetimo ribines vertes remdamasi geriausia prieinama ir ne per brangia technologija ir atsižvelgdama į konkrečių išleidžiamų teršalų pobūdį, kiekius ir kenksmingumą.
2. Taryba, vieningai balsuodama dėl Komisijos pasiūlymo, turi numatyti tinkamus matavimo ir vertinimo būdus bei metodus.

9 straipsnis

1. Valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad prašymai leidimams gauti ir atitinkami kompetentingos institucijos sprendimai būtų prieinami visuomenei nacionalinės teisės aktuose numatyta tvarka.
2. 1 dalis turi būti taikoma, nepažeidžiant konkrečių nacionalinių ir Bendrijos nuostatų dėl privačių ir valstybinių projektų poveikio aplinkai vertinimo ir laikantis komercinės paslapties nuostatų.

10 straipsnis

Valstybės narės kaip visų jų dvišaliams santykiams būtinų konsultacijų pagrindą turi pateikti kitoms valstybėms narėms tokią pat informaciją, kaip teikia ir savo piliečiams.

11 straipsnis

Valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad būtų nustatomi įmonės išmetami teršalai ir kad taip būtų galima stebėti, kaip įmonė laikosi 4 straipsnyje minėtų reikalavimų. Išmetamų teršalų nustatymo būdus privalo tvirtinti kompetentingos institucijos.

12 straipsnis

Valstybės narės seka, kaip klostosi ekologinė situacija ir kokia yra nauja geriausia prieinama technologija.

Tokių stebėjimų pamatu valstybės narės įmonėms, kurioms pagal šią direktyvą yra išduoti leidimai, prirėmus kelia atitinkamus reikalavimus atsižvelgdamos į ekologinę situaciją ir naujoves,

vengdamos įmonėms per didelių sąnaudų ir kreipdamos ypatingą dėmesį į atitinkamai kategorijai priklausančių įmonių ekonominę situaciją.

13 straipsnis

Remdamosi ekologinės situacijos ir geriausios prieinamos technologijos naujovių stebėjimais valstybės narės diegia laipsniško I priedo kategorijoms priklausančių esamų įmonių taikymo prie geriausių prieinamų technologijų priemones, politiką ir strategiją, ypač atsižvelgdamos į:

- įmonės technines charakteristikas,
- jos naudojimo intensyvumą ir likusį tarnavimo laiką,
- įmonės išmetamų teršalų pobūdį ir kieki,
- būtinumą vengti įmonėms per didelių sąnaudų ir kreipdamos ypatingą dėmesį į atitinkamai kategorijai priklausančių įmonių ekonominę situaciją.

14 straipsnis

Siekdamos apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, valstybės narės gali priimti griežtesnes už šia direktyva numatytas priemones.

15 straipsnis

Direktyva netaikoma pramonės įmonėms, tarnaujančioms nacionalinės gynybos poreikiams.

16 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1987 m. birželio 30 d., įgyvendina šią direktyvą.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių įstatymų nuostatų tekstus.

17 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1984 m. birželio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. BOUCHARDEAU

I PRIEDAS

**ĮMONIŲ KATEGORIJOS ⁽¹⁾
(kurioms taikomas 3 straipsnis)**

1. **Energetika**
 - 1.1. Kokso krosnys
 - 1.2. Naftos perdirbimo įmonės (išskyrus įmones, gaminančias tepalus iš žalios naftos)
 - 1.3. Akmens anglies dujų fiksavimo ir skystinimo įmonės
 - 1.4. Šiluminės elektrinės (išskyrus atominės elektrines) ir kitos deginimo įmonės, kurių nominalus pajėgumas yra didesnis kaip 50 MW.
2. **Metalų gamyba ir apdirbimas**
 - 2.1. Kalcinavimo ir kaitinimo įmonės, kurių pajėgumas didesnis kaip 1 000 tonų metalų rūdos per metus
 - 2.2. Integruotos ketaus ir plieno gamyklos
 - 2.3. Juodųjų metalų liejyklos su lydymo įrenginiais, kurių bendras pajėgumas didesnis kaip 5 tonos.
 - 2.4. Spalvotųjų metalų gamybos ir lydymo įmonės su įrenginiais, kurių bendras pajėgumas didesnis kaip 1 tona sunkiųjų metalų arba 0,5 tonos spalvotųjų metalų.
3. **Mineralinių produktų gamyba.**
 - 3.1. Cemento ir kalkių gamyklos su rotacinėmis krosnimis
 - 3.2. Asbesto gamybos ir apdirbimo bei asbestinių gaminių įmonės
 - 3.3. Stiklo ir mineralinio pluošto įmonės
 - 3.4. Stiklo (paprasto ir specialaus) įmonės, kurių pajėgumas didesnis kaip 5 000 tonų per metus
 - 3.5. Grubios keramikos gamyklos, ypač gamyklos, gaminančios ugniai atsparias plytas, keraminius vamzdžius, sienų ir grindų plyteles bei stogo čerpes.
4. **Chemijos pramonė**
 - 4.1. Olefinų ir jų darinių, monomerų bei polimerų įmonės
 - 4.2. Kitų organinių pusproduktų chemijos gamyklos
 - 4.3. Bazinių neorganinių cheminių medžiagų gamyklos
5. **Atliekų šalinimas**
 - 5.1. Toksiškų ir pavojingų atliekų deginimo įmonės
 - 5.2. Kitų kietų ir skystų atliekų deginimo įmonės
6. **Kitos pramonės rūšys**

Popieriaus masės cheminiu būdu gaminančios įmonės, kurių pajėgumas didesnis kaip 25 000 tonų per metus

(¹) Šiame priede pateiktos ribos taikomos gamybos pajėgumams.

II PRIEDAS

SVARBIAUSIŲ TERŠIANČIŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS
(pagal 4 straipsnio 2 dalį)

1. Sieros dioksidas ir kiti sieros junginiai
 2. Azoto oksidai ir kiti azoto junginiai
 3. Anglies monoksidas
 4. Organiniai junginiai, ypač angliavandeniliai (išskyrus metaną)
 5. Sunkieji metalai ir jų junginiai
 6. Dulkės; asbestas (suspenduotos dalelės ir skaidulos), stiklo ir mineraliniai pluoštai
 7. Chloras ir jo junginiai
 8. Fluoras ir jo junginiai
-